

da der er forløbet en temmelig lang Tid, siden vi behandlede dette Afsnit af Finantsloven, at det ærede Udvalg vilde have taget noget Hensyn dertil; men dette seer jeg ikke er Tilfældet, og jeg skal derfor være betænkt paa, om det skulde være muligt, at saamange Medlemmer vilde gaae ind derpaa, til 3die Behandling at stille et Ændringsforslag i den Retning; men, selv naar dette skeer, er jeg dog ikke tilfreds med denne §; thi, om jeg endog fik disse Indtægter, nemlig Dverskuddet af den grønlandske og færøiske Handel og af Porcellainsfabriken overførte som noget Særegent for Danmark, saa er det jo ganske vist, at der iblandt Statsactiverne er saa store Summer, der tilhøre Kongeriget Danmark, i Forhold til, hvad der kunde regnes at tilhøre Slesvig og Holsteen, at det er et ganske overordentligt Tab, Danmark lider ved at have disse Ting tilfælles med dem. Hvor store Summerne ere, seer jeg mig imidlertid ikke istand til saa nøjagtigt at kunne angive, at jeg vilde kunne tænke paa at stille et Ændringsforslag, der kunde angive en aldeles bestemt Sum. Naar man seer paa Indtægtsbilaget Nr. 4 i Statsbudgettet for 1854—55, saa maa man deraf slutte, at de Dele af Statsactiverne, der maae regnes for Kongerigets særegne, ere ganske overordentligt store imod dem, der kunne regnes for Slesvigs og Holsteens; saa det maa være flere 100,000 Rbd., som Danmark taber ved at gaae saaledes i Fællesskab. Jeg tror derfor, at, naar vi staae paa et saadant Punkt, som vi gjøre for Dieblikket, hvor Tanken er om, at vi skulle udskifte af Fællesskabet, saa er det aldeles usvarligt, at vi ikke faae vor Finantslov saaledes indrettet, at vi virkelig komme til at beholde, hvad der egentlig tilhører Kongeriget Danmark; og lad saa de Andre beholde, hvad de med Rette kunne kalde for deres.

Chr. Jensen: Jeg har ubedet mig Ordet for at henlede den ærede Finantsministers Opmærksomhed paa den Bemyndigelse, som omtales i Slutningen af § 5. Det er nemlig Tilfældet, at der i den Deel af Viborg Amt, der tidligere har hørt til Skanderborg Amt, er en heel Deel Beboere, med Hensyn til hvilke Statskassen har Fordringer,

der benævnes Restancer. Disse Restancer have henstaaet i temmelig lang Tid, uden at de have kunnet finde deres Afgjørelse, hvilket har foranlediget, at vedkommende Beboere ikke have kunnet faae deres Documenter thinglæste, og derved have de lidt betydeligt. Jeg mener, at denne Sag nu endelig maatte kunne bringes tilende, saaledes at disse Summer kunde blive de Vedkommende estergivne, saa at de kunde faae deres Skjøder thinglæste. Jeg mener, at den høitærede Finantsminister godt kunde tillade, at disse Documenter bleve thinglæste, da de jo i alt Fald kunne gives en Paa-tegning. Eiendommene ere gaaede fra den ene Mand til den anden i Handel og Wandel, men Skjøderne have ikke kunnet blive thinglæste, fordi disse Restancer ikke vare berigtigede.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) har omtalt den Maade, hvorpaa Hertugdømmet Lauenborg er opført i den foreliggende Finantslov. Lauenborg er opført med et Dverskud af 305,000 Rbd. til den sælles Finantskasse. $\frac{2}{3}$ af de sælles Statsudgifter dækkes af Kongeriget, hvorimod dette igjen faaer $\frac{1}{3}$ af Statens sælles Indtægter, og det Deficit, der opstaaer derved, er for Kongerigets Vedkommende ikke fuldt 2 Millioner. Naar nu altsaa Lauenborg for sin Deel betaler et Bidrag af over 300,000 Rbd., saa er dette jo en meget betydelig Sum i Forhold til det, som Kongeriget præsterer, og der kan altsaa ikke være nogen særlig Opfordring for Udvalget til at gjøre nogen Indsigelse for dette Aars Vedkommende. Naar Sagen i det Hele taget skal ordnes, saa er det i Fællesforfatningen, der derom maa træffes Bestemmelse. Den samme ærede Rigsdagsmand har ogsaa omtalt visse Poster, som vare opførte under Statsactiverne, og yttret, at denne Sag tidligere havde været bragt paa Bane, da vi forhandlede Paragraphen om Indenrigsministeriet, og at Udvalget alligevel den gang intet Ændringsforslag havde stillet til Statsactiverne. Jeg skal i den Henseende tillade mig at bemærke, at dette Spørgsmaal ikke siden den Tid har været behandlet i Udvalget, og det af den ganske na-